







—அடினுன்-கையைவீசினுன்-கண்ணையிடமேத்தான் எம். சிற்றறி  
—க்காண்ச-யானென்றென் துஞ்செருக்கறத்தா  
—நவியையொழித்தான்-லீட்டைப்பெடன்  
—உண்ணையெழுதினுன்-மாண்டகீ  
—வழிகும்பிரயாழுகினுன்-இரக்கத்  
—அரன்துவிழாவினமிகவல்களித்  
—சிறப்பித்தான் எம். அறம்பொருளீ  
—டமாசித்திலையருமையாப்ப்ட்தேடு  
—ஏர்வினைகான்குங்காண்ட-லைக்காலு  
—ஏரிபா-பேரந்வோர்வினையெனப்பே  
—ர்க்கரையிதுங்கெரியா-சிற்றறிவோ  
—விருநூலையீங்க்தார்தாக்கே-பில்லி  
—ஆஃப்தென்னைவின், இழிபுவினைகளை  
—வினையை டீந்தலேபெற து மூலக  
—ந்திதுங்கு முயர்தலவினையாவதின்த்  
—நில்லாதான் செத்தவினைத்திற்கடை.  
—நின்கையென்னவுமது-இங்களேமை  
—முதலேயன்ற யோர்வினையையாறு  
—யாதானுமோர்வினை சொற்பிறக்குதிரி  
—வின்தடக்குதலவர்க்கேயேக்கி யேஜ  
—வங்க.

—யயறாகியான்ட-ஏங்கவேயாகிய  
—நீணவெறவினையென்கடங்-தநித்துசெ  
—ப்ரேதனஞ்செய்வினை யெனவேயெம்ந்  
—நம்பிச்- செய்யாவிருங்கைப்வினை  
—யயாவினையா-பிள் துமிபலவாமில்க

தான்-கடக்தான்-அறிக்தான் இக்கா  
ந்தமிழ்தலார் ஒருபொருளின் புடை

—நிக்தநுகைத்திருக்கே இத்போல்வன  
—ஒவ்வொலர் பாவசமென்று வழங்கின  
—நில்லையெப்பதோன்றிலையேனைபூ  
—ஒன்றுங்கு மறிவகைச்சுதல்வினையெப்ப  
—ஏவினையைப்பாருமுன் நெற்று வகரை  
—பாருங்களினுடையவகைவோன்றுமே  
—ஏயன்பாருக் கீங்குச்சுடுபோலப்பொ  
—ஷப்பதான் நில்லையைப்பாருமிக் கும்  
—நில்லையைப்பாருமிக்கிற் பெருகும். கல்வி  
—பாவ திருவினைப்புட்படாது வருவது.  
—கூடெடுத்திலிட்டான் ஸுக்கிலிட்டான்-  
—த்தான்- வேர்வையைத்துடைத்தான்-  
—மக்ஞமயக்கிற்றான்குகொன்று  
—எல்லாவினைபுமிருவினைப்படங்குமேய  
—நீணயென்ற நால்வழக்கில்லையெவனின்  
—நீணகளை வரம்புதெப்புதீட்தத்துக் கூ  
—வீவ செய்யாற்றப்பனிலுட்வயலங்தா க  
—கிலவே ஒன்றநும்படாதனிலவே. எ<sup>டு</sup>ம் பரிமேழுரை பயன்வினை வேறுவிய  
—பயன்வினையைப் பலவிடத்தினும் பல  
—பாகுத்தான் பாகுத்தவகையைலாரவன்  
—நிபுமுவினைகொன்றாக்கால் யாக்காட்  
—உவிதிப்பிலையென்க, அம்முவினைபுஞ்சு கல்  
—வேறுவினைப்பலவேயெனக்கொங்க. கோ

—இஃப்து அமிக்துசெய்வினை திலீங்கநக  
—ஏக-இஃப்து அமிராதுசெய்வினை. ஓரு  
—கழுப்பித்தது-பேம்புகைத்தது- கும்ப  
—ஏஞ்செய்வினை திறம்பலாவது மாறப்பட  
—வகரக்கழுவிலேற்றினுன்-கடவினைகளோ  
—கைவதிவினைகளவினையாப்பிசை. பாம்புக்குப்  
—ஏன்றுங்கு கோற்றடான் திலைங்கல்  
—யாவிருவினைசெய்வினையாகுமென்றது எ<sup>டு</sup>  
—நெனிற் கோல்லாமை கோங்கப்பெப்பு  
—வை கலவினைசெய்தல். ஒருவினையாத்த  
—பிழுக்குவிடாண்மைப்புமருத்துகோட்டா  
—செப்புக்குவினையேசெய்யாமைவினையாமை

முறையைப்பார்க்கவிதலே மிகவுமெச்சரிக்கையோடிருக்தாலோ || பிரதானம் என்ற நீண்ட வருடத்தில் கூடும் கொல்காணித்தங்கள் தேவதொழிலை முத்துப் போன்ற போன்ற நீண்ட வருடத்திலே விழுந் தடுமாறுவே

வீரவாசனம் கூடும் கொல்காணித்தங்கள் தேவதொழிலை முத்துப் போன்ற நீண்ட வருடத்திலே விழுந் தடுமாறுவே

பெடிப் பணிக்கப்பட்டமின்பு சொல்?

சமயத்துக்குதலை கிணேகிதன்கண்டு

ல் கீடியும் உண் கண்ணிரண்ணடியும் பிர

யில் விழுவது கிணேகமெஸ்பதுவோ:

வைத்தால் அவனை மேரட்சக்கரவி

வைத்துச் செவ்வழிகப்பி அவன் தடு:

வைக் குதிலீற்றவனினுற்போல அவ-

வதுக்கு விசேஷமாய்த் திறந்தவழியா

லவிச் செய்குற்றந்தை வெறுக்கக்க

தனென்றும் பெயா தனக்கு வண்டு

குத்தக்கதாய் ஈடக்கவுன் சொவ்வா:

மென்றவன்பட்டாண்ணுக்கு மருந்திட

க்காந்தக்கட்டாமலு மிருப்பது நல்

கிலும் கடிநாருப்பெங்கிலும் கல்லெ,

வெகுதுரம் காற்றம்படர்க்கு விணைகை

ப்பதை அலும் அதையாற்றப்பார்ப்பார்

ப்பற்ற அவன் சீராத்துக்கிஞ்சு உதவிட

வஞ்சுமத்துக்கு முதலுத் தணியாப

ளாலுன் சீராத்துக்குதவிதற்குக்கூ

க்காயேற்ற மிகவும் நீ வருந்தக் கே

பட்சமுறையால் அவனை நீ கணக்கிட

யுங்கெட்டப் பித்தணைப்பேல் நீ சொல்

க்கெளாமற் கிணேகத்தை அவன் முக

நியாதவனை ருதும் அங்கு ஜகழ்ச்சி:

வன் கிணேகத்தை மேலும் ஆண்டவாடு

ம் உனக்கவன் செய்த நன்றியிங்மேலு

க்காண்டவர் நன்மைசுப்பதாரென்றும்

தவனுய் அவர் கட்டணமிட்டபூம் சொ

தேறு மற்றவருதல்விட் காசைப்படாமுது

நைவிடாத்துப்பட்டே கருமம். ஜிந்தப்

நியாகுமும் பொருளுமைப்பற்றியென்கூ

தொழில்வளிமையிட்டுப்பவர்க்குக்கு

ஶக்குச் செவ்வகவயாய்ப் போகிறாக

கேரும். முன் சொன்னபடி வெளக்கப்

சீரிக்கைவில்லாதாகல் எவ்வையும் மயக்க

சே முதலாகமுத்தின் முப்பத்தாராட

யாக்கோபின் வத்தியாகிய தூராடி வெ

க்கப்பட்டவளாக்கியும் அவன் தன் தகப்

னைதொகைப் பசாசெங்கு வெறுத்து

தேவருபங்கள் பொன்னுலும் வெக்கியா

கையில் அவைகளைப்பொனித்து வழித்து

வென்றறிவோம் \* தூதோ பொருளான்,

பசாகை முதலாய் நல்வழத்தை கைக்க

வது கண்டாம். கிடங்கமுமத்துக்கும்

க்கறுப்பும் வெங்கையாகத்தே த்துவிடு

லமோன் எழுதின மூன்றாகமம் முதா

னை மிகவும் குக்குத்து நாளே கூறப்பிய:

ருள் அதின்பிசைபு அவன்புத் பட்சமை

தனம்படுத்துத்தன்றாகமையால அவன் முக

லங்கதாகக் கிறத்தெலை ருள். இமத:

குறப்புத்தாணை புவங்கூஞ்சிவப்புமா

னெடுட்டும். ஆகையாற் குப்பனக்குனை

யேடுண்ணியப்புவன் தெற்கு முதலும் பெ

ரூர் குற்றதை யெளித்த ஆசாரியாமலு

க்கூரிக்கையேருக்கக்கூடியாக்கன். ஜி

வ்வைத் யாராய்ந்துற்றுப்பார்க்கல் ஜி

கண் தங்களுக்கு வேண்டியல்லாதே புறா

சீரிக்கையாய் நடாத்து வழுவாத்தடிக்குத்

\* இருக்கவேச்பவன் சொல்லப்பட விகிரை

“அபளித்துக்கொண்டாகவேச்பகதை வேதம் ஓ

ஒலிட்டத்திருந்திருத் வேதமொழியையார்.



ந்து. என்னவின் பேர்யுணரெவ்விடைசெய்துமல்லிருமதைச் சீப்பாகுமாற்குமென்கிற குமதையையிடும். இங்கும்பலவை ஒத்தால் கடங்கின்—படிச்சின்றுள்ளெனக் கல்லீத்தலும், உண்கிப்பு ம்—உறவில்லைக்கல்லாகமையும்—சோந்தறைமுக்கா ஸ்கூலன்டோந்துகொண்ட்ருமுக்கே போர்டியித்தத்துவுணவை முந்தானெனவு முக்காந்த்துறவிலைபயண்படுதலு—தெற்பவிர்முக்கா ந்துறவுமுறையென்கிற காந்துறவிலைத்துழக்கே மழுவிக் கிரிவையாற்குத்தென வழமுக்காந்த்துறவித்து சிற்காபிதுமிலையா மையுமதலாபிலைவெல்லாங்கொங்க. இவ்விருகுத்திரவுதியும் தமிழ் வழக்காக வடதால்வழக்கென்க.

தமிழ்ப்புலவர் வேதகிருதவியார்  
சொற்படிக்கு அவர்ம் ஞங்கன்

இப்படிக்கு

சங்கரவிக்கக் கவிராயாருமான் காராயனன் எழுதினது.

(இலக்கணவினு.)

உதாரதீரகம்பிரகாரப்பாரா அபகாரவிலகாரவீரகுரமாரகு  
பேரபத்திரகாதிபர்க்குபுழுழுச்சியாகவுக்கும்மக்குச்சியாகுக்  
தந்தனை.

அற்றனார்ச்சிடிசாண்முத்தமிழ்வாணர்காங்  
கற்றனார்த்தகலைனுரிவக்கணந்  
கற்றனார்த்ததிலுற்றங்குரிசுக்கை  
கற்றனார்ந்தட்சாந்தமுக்கன்மையே.

அஃப்தென்னையோவெனின்,

நன்னாலாசிரியர் அற்றவிலைநியென் வினையெல்லைக்கரச்சொடர்  
பிள்ளைகரமாய்த் தீரிபுமென்ற முறைக்குறிமினா. அம்முறையே விலையெல்லைனைமுற்றுக்குறுமையைவேண்டும். அதுமற்று வினை  
முற்றேவிலையெல்லைக்கமாக ஆமென்றாலும் தீவிக்கணக்காட்டாயை  
மந்திராகுதலாசிரியர் நன்னாலாசிரியர்மேலைநியத் துற்குநெலோ  
னன்முத்திக் கேந்துகிலத்திற்கு கவித்தபாட்டை தெய்துமிலை  
அம்சேகருமுற்போல நன்னாந்துற்தாறுமததுகையுடன் கவங்கு  
குற்றப்பட்டதென்று அவ்வரையாசிரியாமேலும் அனுவந்து குற்ற  
நக்கட்டியிருக்கிறார். இக்குற்றம் தொய்மையே? இமய்மையே? அ  
நிய வருப்புற்றான்.

இப்படிக்கு.

திருப்புவனம், வேதகிருதவியார் இலக்கணமானுக்கன்  
சங்கரவிக்கக்கவிராயர் புத்திரன் காராயனன்.

#### MR. POOR'S LETTER TO HIS LATE PUPILS—No. V.

MY YOUNG FRIENDS;

The Communication, addressed to the general Association of Massachusetts and which gave rise to the appointment of the "American Board of Commissioners for Foreign Missions," was signed, when presented, but by four of the six young men, to whom I referred in my last letter. The names of two of them James Richards and Luther Rice, had been withdrawn. This was done at the suggestion of a discerning, influential member of the Association who had been previously consulted on the subject. The reason assigned for this suggestion was, "lest the Association should be alarmed at the probable expence of supporting six missionaries in a foreign land, and should shrink in discouragement from the undertaking." After hearing from the applicants a more particular account of their views, the Association referred the subject for further and more special consideration to a Committee of three individuals of their body. On the following day this Committee presented a Report which was fully in accordance with the views and wishes expressed in the communication that had been referred to them. Whereupon it was voted, that there be constituted by this general Association a Board of Commissioners for Foreign Missions, for the purpose of devising ways and means, and adopting and prosecuting measures, for promoting the spread of the Gospel in heathen lands. The Association then proceeded to elect nine individuals, of whom five belonged to the state of Massachusetts and four to the state of Connecticut, to constitute the contemplated Board of Commissioners—with the understanding that they adopt their own form of organization and their own rules and regulations." These gentlemen accepted the appointment, and met for the first time on the 5th of the ensuing September 1810, at which time a constitution was adopted and the requisite officers appointed. At this first meeting the Rev. Samuel Worcester was elected a member of the prudential Committee, and also the corresponding Secretary of the Board. This two-fold office he continued to hold till the day of his decease on the 7th of June 1821. The important part which Dr. Worcester performed in giving character and efficiency to the operations of

the Board for a period of more than ten years, has greatly endeared his memory to all in his native land, who are interested in the cause of Missions and in the conversion of the Tamil people. I cannot perhaps at present, more appropriately introduce him to your acquaintance, than by filling the remainder of my sheet with an extract from an address to the Christian public in America, drawn up by Dr. Worcester, agreeably to the directions of the Board of Commissioners, at their first session, and published in several of the periodicals of that day. In the course of his address Dr. Worcester remarks—"The Lord is shaking the nations—his friends in different parts of christendom are roused from their slumbers; and unprecedented exertions, are making for the spread of divine knowledge, and the conversion of the nations. In our own country, the missionary spirit is excited, and much has already been done for imparting the Gospel to the destitute in our new and frontier settlements. But for the millions on our own continent and in other parts of the world, to whom the Gospel has never been preached we have yet those exertions to make, which comport with the Savior's emphatic directions, and our distinguished advantages for promoting the great object for which he came down from heaven and labored and suffered. A new scene, with us is now opening. It is ascertained that several young men, of good reputation for piety and talents, under sacred and deep impressions, hold themselves devoted for life to the service of God, in the Gospel of his Son, among the destitute, and are ready to go into any part of the unevangelized world, where providence shall open the door for their missionary labors. Is not this a divine intimation of some thing great and good? And does it not call, with impressive emphasis, for general attention and exertion? In the present state of the world, Christian missions cannot be executed without pecuniary support. Shall this support be wanting? When millions are perishing for lack of knowledge, and young disciples of the Lord are waiting, with ardent desire, to carry the Gospel of salvation to them; shall those millions be left to perish, and that ardent desire be disappointed? Is there, then, in those who are favored with the Gospel, the same mind that was in Christ, when he freely gave his own blood for the redemption of me? Should not this reflection come home to the hearts of the rich, and of all who, by the bounty of the Savior, have it in their power to contribute even their mites, for the salvation of those for whom he died?"

(To be continued.)

Tillipally, March 30, 1843. Your's very truly, D. Poor.

(Explanation of a verse requested.)

மாரகாம்பொருக்கிய உதயதாரகை முகாமைத்துரைக்கு விட்டனம்.

நன் இதின் சீமே எழுதியிருக்கிற பாட்டுத்தீருப் பயக்கெறிய கீர்த்தியிருப்பதால் இதைப்பற்றிச் சில கால்விராம்களைத்தீட்டிர்கே ட்டத்திடும் சரிபான பயன் தெரியக்கையாயிருப்பதால் இதை உப்புத்தீட்டு உதயதாரகை மூலமாய்ப் பிரசித்தப்படுத்தி திட்டிட்டியோத் தெரிவிக்கும்படியாக சூழுமையும் உத்தியாப் பயிப்புக்கிடேன்.

வீதிலுக்கு மைச்தலமு—வேதஞ்சுகு மைச்தலமு—  
பீசுக்கும்—வேதஞ்சுகு—மைச்தலமு—  
(மனுக்கு)

காமதுக்குமைந்தானுக்கீம்தம்பி—ஏந்ததுக்கும்காமனுக்கா  
யாமதுக்குமைந்தமையன் தகப்பன்காலன்—வயயகத்திலிப்  
முறைமை வடிமையாலே

காமதுக்குச் சீதைத்தக்கை யானதாலே—ராவனனுக்கே  
ப்பன் ராமதானே.

ஓரிக்கதையாவன.

ஓட்டுவேறுதல்துவித்தமுசைதலவாறும்  
உதட்டுவேலைபேசைமுனாந்துக்காய்த்தவாறும்  
யேட்டுவேயேழுதாமற் படுத்தவாறும்  
யெருக்கு அ இனங்கண்பால் குடுத்தவாறும்  
காட்டுவே புவிக்கையாக தொடர்ந்தவாறும்  
கைத்தனிலே பூசையமீன் தின்றவாறும்  
நாட்டுவே இக்கதைத்தக்குப் பயக்கொல்வேரை  
நாயவரைக்குருவென்ற மீப்பலாமே.

எனது அருமையானதுரைகளே, இதில் ஏதாகினும் தப்பிதமிருக்காலும் அவ்வது சொல் வித்தியாசமிருக்காலும் அதைக்கெற்றத் தாங்கையை கவலைமாய்ப் பத்தெற்றித் தொரைகளுமையாப் பத்துறுத்துமென்ற மீகால் தாழ்க்கையாப் பத்துறுத்துக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன் இப்படிக்கு  
திருநெஷ்வீல்ச் சில்லாக்கைச்சீக்கர்ந்த விருதுக்குப் பட்டு சங்கையைதாற் வில்லுவனம்பின்ஜையர்கள் குமாரன் கீத்ரம்பிசின்,

Answer to an Arithmetical query proposed in No. 1. Vol. III.

கணக்குவிலுவிற்கு விடை.

மாரா காம் பொருள்திய உதயதாரரெப்பியவர்கள் கழகத் தக்கு வர்தனம்.

உங்கள் தாரங்கை எம். புத்தகம் இம், பக்கத்தில் யாழிப்பாணம் அருங்கப்பலம் தியாகராயர் என்பவர் கேட்ட முத்துமாலைக் காட்கு விலுவிற்கு யான் ஓர் சிறு விடையை ஏழுத இடக் கொடுக்க.

வினாவிற்கு கண்டிருக்கிற யது முத்தையும் ஆன் ஒன்றக்கு அறு முத்தாக எல்லாருடும் விலையுள்ள சரிபாக காபிஸ்னக்குரும் பக்கத்தொடுக்கும் வகை.

ஏது முத்துக்கும் விலை ஆக கு கோகயே நீது ஆன் ஒன்றக்கு விராக்கு கூடும் கிடைக்க. இயக்கு முத்து காபிஸ்ஸும் வகை.

முதலாம் ஆன்குக்கு கு—முதல் இயக்கு முத்து இயக்கு விராக்க தூராக.

கூத்துக்காடுக் கு முதல் யது முதிய முத்து இயக்கு விராக்க காபிஸ்ஸும் அவருடையை. தானி, உ. உய.

ஆகமுத்து காக்கு கு இலட்ச இயக்கு விராக்க இரண்டாம் ஆக்கு.

ஒரு முதல் காபிஸ்ஸும் முத்து இயக்கு விராக்க காக்க முதல் கூத்துக்காடுக் கு முதிய முத்து இயக்கு விராக்க காபிஸ்ஸும் கூத்துக்காடுக்கும் வகை.

ஆகத் தொகை முத்து காக்கு கு இலட்ச இயக்கு விராக்க. இப்படியே மற்றவர்களுக்குத் தன்மொள்க.

கைடையியாக காரும் ஆக்கு காத்துக்காடுக் கு முதல் கு முதிய முத்து கு இயக்கு விராக்க கூத்துக்காடுக்கும் வகை.

குத்துக் கு முதல் கு இயக்கு முத்து இயக்கு விராக்க கு இலட்ச. ஒரு கூத்துக்காடுக்கு ஆகத் தொகை முத்து காக்கு விராக்க கு இலட்ச இயக்கு வகை.

தூராக்கு மங்குணி மாதம் உக்கு.

மதுகைச் சில்லாதிருமக்கல்க்காதுகா அமரிக்கா மிகியோஜ் சீர்த்த மாரா கணப்பொருள்திய நிலேசி ஒய்யரவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் தமிழ் உலாத்திபார் முத்து முதலியார் புத்திரராக முத்து சுப்புமுதலி.

(A Question on English Grammar.)

To the Editors of the "Morning Star."

GENTLEMEN,

I beg you will kindly insert the following in your popular Periodical. In the course of my study of the English Grammar, I have observed a few phrases, in which the word *it* is prefixed, without any reference to a noun; as for instance, *It appears John is laboring under insanity.* It seems I was mistaken in my conjecture—whether *it*, in these sentences, is to be termed a pronoun, or otherwise, I am unable to decide upon, but if it is a *pro-noun* in the above instances, I wish to know what noun it bears relation to; as Grammarians assert, that a pronoun is a word used instead of a noun, and I do not find *it* has any other appellation in the Grammar, than that of a pronoun. What part of speech is *it* to be called in parsing the sentences alluded to, is then my question; which I trust the students at Jaffna, or Trevandrum, or any body else, who takes an interest in it, will be pleased to answer, through the medium of the "Star."

I am Your Obedient Servant,  
Mr. DEWASTUDINADEN's Student.

Trichinopoly, Private School, 31st March, 1843.

கிறிஸ்துமதி.—CHRISTIAN.

#### Scriptural Proofs of the Doctrines and Duties of Christianity

##### CONCERNING THE BEING AND ATTRIBUTES OF GOD.

*God's wisdom.*

"He is wise in heart, and mighty in strength: who hath hardened himself against him and hath prospered?" Job. ix. 4.

"God is mighty in strength and wisdom." Job. xxxvi. 5.

"Blessed be God, for wisdom and strength are his." Dan. ii. 20.

"O the depth of the riches both of the wisdom and knowledge of God!" Rom. xi. 33.

"To God only wise be glory through Jesus Christ for ever." Rom. xvi. 27

"O Lord, how manifold are thy works! in wisdom hast thou made them all." Ps. civ. 24.

"The Lord by wisdom hath founded the earth; by understanding hath he established the heavens. By his knowledge the depths are broken up and the clouds drop down the dew." Prov. iii. 19—20.

பராபரன் வரய்பிலா ஞானத்தையுடையவும்.

அவர் திருத்தபதிலே ஞானமுள்ளவரும் பலத்திற் பராக்கிரமருமாயிருக்கிறார். அவருட்கு விமோதமாகத் தன்னைக் கடனப்படுத்திச் கூத்துவரும்? யோப்பு கூ. ச.

பராபரன் பெலுன்னவரும் ஞானமுள்ளவருமாயிருக்கிறார். யோப்பு கூ. ச.

பராபரனுடைய நாமம் சதாகாலஞ் சதாகாலமாக இல்லோத்திரிகெப்பட்டிருக்கக் கடவுது, அனைக்குல் ஞானமும் பெலுனும் அவருடையவை. தானி, உ. உய.

ஓ! பராபரனுடைய ஞானம் ஆமுமுள்ளதாயிருக்கின்றது. குறை மர்யக. கூ. ச.

திருவராப் ஞானமுள்ளவருமாயிருக்கிற பராபரனுட்கு யேசுக் கிறிஸ்தலுமாயென்றெங்கறங்கும் குத்திச்சியுண்டாவதாக. குறை மர்யக. கூ. உ.

கத்தாவே, உமது கிரியைகள் ஏத்தனை நிரன்! அவைகளைப்பார ஞானமாய்ப்படைத்திர். கூ. ச. சு. உ.

கத்தர் ஞானத்தினுலே பூமியை அல்திபாரப்படுத்திப் புத்திலினுல் வாய்க்கூப் படைத்தார். அவருடைய அந்வீனுலே ஆழுங்கு பரிச்சொன். அத்தாலே ஆகாயம் பனியைத் தூற்றுக்கின்றது, சாலோமோனின் வாத்தியம். கூ. யக, உ.

#### RULES FOR THE CONDUCT OF A CHRISTIAN LIFE.

Abridged from "the practice of True Devotion" by Robert Nelson Esq.

*Diversions.*—In diversions we must consider the end and design of them, which is, to refresh our wearied spirits, to unbend ourselves from the constant application to business, and thereby to fit and prepare us the better to discharge our duties in our several stations. Whatever contradicts this end, must be avoided; for we were not sent into life only to sport and please ourselves. We must also have regard to the nature of them, that they be such as tend to promote our health, and at the same time no ways impair the vigour of our minds; that they do not expose us to any dangerous temptations, and become the occasion of offending God: those pleasures that are unlawful, are not so much as to be named among Christians; and those that are lawful must be used with moderation, and at seasonable hours, and such chose as most comport with the gravity of our Christian profession.

விடே அதம்பண்ணத்தில் சேக்கமும் எண்ணமும் எங்களைப்பார வேலையை முகிப்பாற்றி அதுக்கூட வேகிக்குப் போவதை விட்டு தீக்காம் நீத்துக்கூட வேலைகள் யாவதை கையும் அதிலை அதிகமுயற்றி கொண்டு செய்யும்படி எங்களைச் சுதாப்படுத்துவதற்கேயென்றி வேறொன்றுக்குப்பலவென்று நினைக்கவேண்டும். தின்நோக்கத்துக்கு மாபுராப்பிருக்கும் யாவும் தவர்க்கப்படவேண்டியது. ஏனைன் குலங்கள் சிவகாலத்தைப்படியிற்கொலவழிக்கும்படிநாம்படனை கூடப்பட்டவர்கள்லை. அவைகள் எங்கள்படிந்தை கெதியைக் கெட்டார்ம் எமது கைத்தை அதிகப்படுத்துவதற்க் கேற்றதாயிருக்கு தோவேண்டும், யாதொரு சோதனைக்கு எங்களை உடன்படுத்திப் பராபரனை திடற்றப்படுத்த ஏதுவாக்கவல்லுமோ வென்றியது. தியாய்த் தீர்க்குத்தக் கொள்ளுவதை கொள்கூடுத் தேவைப்படுத்துவதற்கு சுக்காலங்களில் தோவேண்டும். தீயாய்த் தோவேண்டும் அச்சீட்டோவீங்கள் கிறல்தவர்களுக்குட் பேசுவப்படாது. தியாய்த் தோவேண்டும் அச்சீட்டோவீங்கள் மட்டாகவும் குறித்தமேற்றுவதும் ஆம் எங்கள் கிறல்தாண்டக் குரித்தாகவும் பாலிக்கப்பட்டுவேண்டியது.



புதினச் சங்கத்தினர்,

யாழிப்பானாம்.

கோலிவிரிஸ்ட்—தாமாசும். ஆண்டுற் கூடுள் கூப்பிரிச்கோட்டுவல் மூலமேத்தில்வருக்கும் இராமன் விழுக்கூட்டுவினை கொலை பாதகத்தின்மீத்தம் கீழ்த்தாரை மூ. எது. தாமும்படி கீழ்ப்பத்திர்ப்பெய்தும், மகாராசா அவர்கள் அவனைத்தாக்காமல் மலைத்துவிட்டு அதற்குப்பதிலாக விலக்குப்படன் காட்டு ரூபியின்பெய்து கூடுவிட்டு கொண்டு கிடைக்கிற ஒரு விவரம்.

கட்டைட்டை—வட்டைத்துவிருக்குத் தீவிது நாளைக்கு முன் இவ்விடங்களில் வாஷ்டு காங்கப்புராணத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்படிச்செய்து பதில்படாதுதான்கூடத்தை இவ்விடங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது வீணாபாடுகளின்தலை விடுதியிலும் அனேகமாக பிரஞ்சு கைங்கருவையை மாற்காத நிலைப்பகுதியில் தூப்பேடுகிறது. தூப்பேடுகிறது விடப்படிப்பட்ட கூத்தாடுகளை ஆடும்படிச்செய்து முற்பிச்சனங்களைத் தொடரிப்படுத்தினால்கள் மான்பைப்படிக்கு முடிச்செய்துவிட்டன விதானை, உடையார், நொத்தாரிசு முதலானவர்களித்தான். இப்படிப்பட்ட விளையாட்டுகளுக்குத் தாங்கள் ஆண்டிக்கைகள், பெண்டிக்கைகளுக்கும் மிகக்கட்டம்வருமென்பது மானிப்பாயிலேதானே கண்டுகொள்ளலாம். ஊர்க்கண்மைபைப்பட பற்றிவிருக்கும் இப்படிப்பட்ட உதியோலிதான் சனக்களுடைய நூட்டையை கண்ணவிருக்குத் தொண்டுவருகிறதை விட்டுத் துவனெற்குக் கொண்டுபோகப் பிரயாசம்படிக்கருக்கொண்டுபோலே. மிகயும் வாதிக்கப்பட்டத்தாக மனியகரான் இப்படிப்பட்ட வீராமாக விளையாடுகூட்டுமாட்டால் தவரெங்கு தெரியவாத்துவும் இங்கூத்தையை உதவுத்து கைமியப்படுத்திவிட்டுக்கைதைப் பார்க்கும்பெருஷுத் தெத்தத்துக்கூரியமாயிருக்குது. ஆயுதமும்கானமெபாருதையா. அதையார்களவரமுத்தவர்களை இங்கூத்தாடுகளுக்குத் தூப்பேடுவின்டுமென்று அவருடைய கிணேச்தாவருங்கிக் கூட்டாலும் துவர் அதற்குப்பட்டால்தமது கடையெபைந்தின்னைக் கோட்டாலுக்குத்தல்விட்டுத்து அவர்களை யாழிப்பானாத்துவிராட்டு பண்ணியிருக்குற்று.

ஓவேப் போர்.

நாம் தனைக்கிடபடி இப்படிப்பட்டுத் தான் மானிப்பாய்க்குச் சேர்ந்த கவுயக் குற்க்கிடல்ல ந. தாஹுபேருக்கு அதிகமான சனங்கள் கூட்டக்கூடி மக்கும் குருரமாய் கேவல்தோர்க்கட்டிலையாடுவதை வித்தோர்க்கார் அந்தந் அக்கட்டத்தைப் பொலைக்கும்பெருஷுத் தெருத்து அவர்களை யாழிப்பாத்து பண்ணியிருக்குற்று.

திருவியூ.

மருதழியின் பின்னையார்க்கோவில்வை வருடாங்கோச்சௌலதைம் இப்பொழுது நட்குவருக்கிடம்பூர்க்கூடம் ஆயிரம்பெருஷுநாராப் பங்கானால் மண்ணாலுக்கு பேலே கோவை நிலைத் தாடுகைட்டுக்கொல்வதை சாந்திப்பண்ணிவருக்குற்றுக்கூடன். இப்படிப்பட்ட தின்கூலை வெள்ளச்சுத்துவும் தூங்கேன் அதிகம் வசதியாய்க்குமென்பதுமைக்குத்து பாதியிடும். புத்தமிழ்ச்சாய்த் தங்களுடைய பண்ணத்தைத் தீருவிடும்பூர்க்கூடமாலும் பொலைக்கும்பெருஷுத் தெருத்து அவர்களுக்கு பூவுவதமாய்க் கொடுத்து பண்ணத்தைப் பேரிலைதூந்துமத்தக்கு ஏன் தூலாபம் அடைத்ததென்று இரண்டு கூழமைபற் பிற்கு எட்டுக் குறித்துவிட்டு மெத்த உபகாரம்.

திருமக்கலம்.

மார்க்கா மாதம் யசக் நீகத்துமுக்கலத்திலிருக்குமோர்வாயிப் பத்தமாதால்வில் மெற் கோப்புக்காண்டுக்கூட்டுவிடாத்தாக்கதைக் கிழவுக்கு வையை அவர்களிடத்து வைராக்கியதுதான் தலைகாலுமிலும்படி வகைதேடிப்புக்கூட கொருக்காதிருக்கும் கூட்டுக்காரத்துக்குமுக்குக்கா அவர்களிடத்துக்குமாறன் இங்கெய்த்தையைக் கேள்விப்படுத்துக்குத்து நிர்மானிப்பத்துக்கூடுமானாலும் அவர்களுக்கு பூவுவதமாய்க் கொடுத்து பண்ணத்தைப் பேரிலைதூந்துமத்தக்கு ஏன் தூலாபம் அடைத்ததென்று இரண்டு கூழமைபற் பிற்கு எட்டுக் குறித்துவிட்டு மெத்த உபகாரம்.

J. L. G.

## SUMMARY OF NEWS.

JAFFNA.

*Festival at Pulliar's Temple at Manepy.*—The annual festival at this temple is now being held. Great numbers of people attend every night to witness the ceremonies and to let them say what. We question whether it is lawful for them to continue their noise and disturbance to such unseasonable hours, as they usually continue till 12 o'clock and after, but we are well aware that the darkness of night rather than the light of day befits such occasions. We will thank any who have been foolish enough to spend their money at this festival, to report to us after two weeks—the moral and spiritual benefit which they have derived from their offerings.

*Cock Fighting.*—We are credibly informed that there are several parties in Manipay who are engaged in supporting the cruel and unlawful game of cock fighting. The meetings are held, we believe, in Navalay, and we are told that as many as 400 persons are sometimes present, and that the vidahins are cognizant of the affair and take no measures to suppress it.

*Public spirit of public men.*—A company of travelling Comedians from the continent, have lately been performing in this vicinity some of the scandalous scenes related in the Scanda-purana—for the entertainment and demoralization of the native community. The chief patrons of these Actors were public officers—the Vidans, Oodiyars, and Notaries of the village. It is well known to these men that the performance of such plays is calculated to lead their sons and daughters into all manner of iniquity—of the truth of which there are melancholy examples in Manepy—and yet though guardians of the public welfare they are found pandering to the vices they ought to seek to reform. It is matter of sincere regret that the respected Maneypugur Superamaniar, of this village, who, we believe, is not often found engaged in such transactions, should have lent his encouragement to them at this time. It should also be stated to the credit of Vidahn Wiramootoo, that he refused, when strongly urged by some of his friends,—to render them any support, but as in duty bound, reported them to the District Court, by which means they were warned out of Jallina.

## TRINCOMALIE.

*Married* at Trincomalee on the 3d Feb. 1843 Mr. Ratnasinga Mudelian Valoepuly to Miss Valoepuly both respectable natives. The ceremonies, which were conducted with great splendor, continued several days, presenting a delightful scene, which drew together a large concourse of people, besides those who were invited. As the married couple are possessed of good dispositions and virtuous character, it is hoped they may live in harmony, love, and peace, and in the fear of God. May the Almighty grant them happy and long lives and all manner of blessings.

“She is a wife who unweariedly guards herself, takes care of her husband, and preserves unsullied fame.”—Communicated.

## AHMEDNUGGER.

*Hurricane.*—A severe hurricane was experienced at Ahmednugger on the 16th ult. which caused considerable damage, by tearing up trees, leveling houses, &c. It lasted only 5 minutes.

*Dnyanodaya*—This is the title of a monthly publication of 16pp small 4 to, published at Ahmednugger, in the Maratha language, with occasional translations into English. The object of the work is similar to that of the Morning Star. It is stated by the Editor to be the first and only religious (Christian) paper published in any native language on that side of India. The Morning Star is the first and only paper in the Tamil language published in Ceylon. The Ceylon Treasure published at Colombo, in the Cingalese language, was commenced 5 or 6 months before the Morning Star.

It was from such small beginnings as these, that the present ocean of newspaper and periodical literature in Europe and America, with its immeasurable weight of influence upon society, took its rise. Though the influence of these humble periodicals, may for a time to come, be circumscribed by the opposing prejudices of the people they are designed to benefit, yet there are causes at work upon society in India, which will gradually open the way for their more extensive usefulness. Every good man is under obligation to give a friendly lift to these undertakings that the burden of their support may not fall too heavily on those charitable institutions, by whose patronage they have been originated.

The “Dnyanodaya” for February, contains an interesting notice of the conversion to Christianity of two young Brahmuns, who persevered in spite of the remonstrances and persuasions of their parents, to maintain their faith in Christ.

## SCINDE.

Consequent on the recent victory of Sir Charles Napier over the Amirs of Hyderabad—it is announced by Government, that Scinde is henceforth to be a province of the British empire.—Sir Charles Napier is appointed Governor. Slavery is at once abolished; also all transit duties; and the navigation of the Indus is declared to be free to all nations.

It is said that the Treasure found in Hyderabad is upwards of £1,000,000, and that is to be appropriated as prize money to the victorious army.

## CONTENTS.—அட்டவணை

வேதபராமுக்கம்	81	Beschi's Instruction Chapter 5th.	81
தமிழ்	82	The Eagle	82
இலக்கணக்கள்குமியம்	83	On Tamil Grammar	83
பூர்ய்யருடைய ஜாதாங்க காகி தம்	84	Mr. Poor's Letter	84
திறிலுதமதம்	85	Explanation of a verse requested ib.	ib.
கிரகாரம்	86	Scriptural proofs, &c	85
பஞ்சாங்கம்	ib.	Rules for the conduct of a Chris- tian Life	ib.
புதினச்சங்கதிக்க	87	On the heavenly bodies	86
		Panckangam	ib.
		Summary of News	87

அறி வித்தல்.

தசாகங்கம். ஆண்டு ஆடி மாத முதற் திகதி முகனையாக, தசாகங்கம். ஆண்டு ஆணி மா. கூடி ம். திகதியீருக யாழிப்பாணமும், வண்ணியம் சாராயங்கள்ளுக்கு க்குத்தகையை இதனுடுத்துவருகிற சித்திரை மாதம், நு ம். திகதியாகிய புதன்கிழமை யாழிப்பாணங்கச்சேரியில் வித்தப்படுமென்றித்தால் அறிவிக்கப்படுகுது.

மண்ணர், நூற்றுக்கலாவை சாராயங்கள்ளுக்குத்தகையூம் இதனுடுத்துவருகிற சித்திரை மாதம், உருந். திகதியாகிய செவ்வாய்க்கிழமை மண்ணர் கச்செரியில் வித்தப்படுமென்றித்தால் அறிவிக்கப்படுகுது.

குத்தகை காரர்தானே சாராயந்தேடிக்கொள்ளவே ஆமென்பதைத் திட்டமாய் அறிந்துகொள்ளவேண்டியது.

யாழிப்பாணங்கச்சேரியில் தசாகங்கம். ஆடு.

பகுனி மாதம், உரும். தூ.

ஏச்சு.

## NOTICES.

Notice is hereby given that the Arrack and Toddy rent of Jaffna and Vanny Division of the Province for the year commencing from the 1st July 1843 and ending with 30th June 1844 will be exposed for sale at the Jaffna Cutchery on Wednesday the 5th April next.

The Arrack and Toddy rent of Manaar and Nowera Calave Division of the Province will be exposed to sale at the Manaar Cutchery on Tuesday the 25th day of the same month.

It is to be clearly understood that the renter is to supply himself with the Arrack.

Jaffna Cutchery, March 27, 1843.

NOTICE is hereby given that the following Delft horses will be sold by auction at the Jaffna Esplanade on Saturday the 15th instant at 8 o'clock A. M.

2	horses	aged	5.	These ages are not known with certainty.
7	"	"	6.	
2	mares	"	6.	
1	do	"	5.	

The terms of sale will be made known on the spot, previous to the commencement of the sale.

இதன் பின்னாற் சொல்லட்டபடுகிற நெட்டிலீவுற் குதிரைகள் இந்த மாதம் யிரு. திகதியாகிய சனிக்கிழமை காலமே அ. மணிக்கு யாழிப்பாணம் முத்தவளியில்

வெந்தீசுக்கிற வித்தப்படுமென்றித்தால் அறிவிக்கப்படுகுது.

ஒ. வயதற் குதிரைகள்

எ.

ஒ. வயதற் குதிரைகள்

எ}

ஒ. வயதற் பெட்டைக்குதிரைகள்

எ.

ஒ. வயதற் பெட்டைக்குதிரை.

எ.

விற்பனையின் கொந்தீசு வெந்தீசு கூறி வித்தமுன்விதாய் அந்த இடத்திற்குனே அறிவிக்கப்படும்.

யாழிப்பாணங்கச்செரியில்)

தசாகங் எஸ். சித்திரை மா. } E. H. SMEDLEY,  
குதிரை. } Agent.

## ADVERTISEMENT.

Mr. WILLIAM DE ROOY most respectfully begs to inform the Ladies and Gentlemen of this place and the public that he has this day commenced business as a Merchant and Shop-keeper, and that he will expose for sale on Monday the 3d. April next, between 11 and 12 o'clock in the morning, at his house situated in the 1st Division Cross Street, Pettah following goods from the latest arrival. Viz.

Palmeren dresses, Flowered Muslin, Cambric, Muslin Scalloping, Flowered Net, Cambric handkerchiefs, Prints and Gingham, Muslin de Lane Dresses, Ladies' silk Stockings and Gloves, Silk handkerchiefs, Coloured Sattin Ribbon (narrow), Black shoe Ribbon and Galloon, Bonnet Ribbon, Black silk Velvet, do waist Bands, Broad and narrow Lace, Quilling, Coloured Braiding and Bobbin, Willow Squares, Spring Garters, Bonnet wire, Lapets, Muslin Shawls, Cuffs, Collars, Tippets, Gauze veils, do Scarfs, do Shawls, Baby's Lace Caps, Fancy and Straw Bonnets, Cloth and Horse Hair Caps, Cap Picks, Men's and Boy's Straw hats, Youth and Men's beaver hats.

Superfine Black and Blue cloth, Waist Coatings, White Moult Skin, Blue, Black, Puse, and Crape Lasting, Brown and Black Holland, Black Cotton Velvet, Black Cambric, White Sattin Jean, Long cloths, Welch Flannels, Military Stocks, Silk Purse, Couch Chintz, Whale bone Busks, Ready made coloured Shirts, Shooting Coats, Silk and Cotton Umbrellas.

Patey's and Cos. Best Lavander water, Spirit De Rose, Essence De Rose, Pomatum, Rowland's Kallador, Essence of Tyr, Alsano Extracts, Essence of Ginger, do Peppermint, Creain of Tartar, Essence of Marcellia, Smelling Salts, Boxes of Odonto dentifrice, Brown Windsor Soap, Hair Powder and Powder Puffs, Best Eau de Cologne, Tooth, Nail, Coat, Shaving and hat Brushes, Ivory tooth Combs.

Gilt Buckles, Bracelets, Bangles, Earrings, Bracelet Snaps, Broaches, Gilt and Diamond Studds, Chains, Gilt Buttons, Snaps, Gilt Beads, Hair Pins, Silver Thimbles and Needles.

Albums' Bibles, Johnson's Dictionary, Euclids, Teacher's Questions, Poetical Chronology, Natural History with plates, Port folio, Drawing paper, Wafers, Pen holders, Steel Pens, Drawing Pencils, Indian Rubber, Sealing wax, Glazed Crayons, Spectacles, Eye glasses, Complete colour Boxes, Maps.

Scissors, Penknives, Pocket and Shoe knives, Ivory handle Balancing Knives and Forks in sets, Spurs, Brass Padlocks, do Cocks, Cork Screws, Dog chains, Files, Snuff Boxes, Powder Flasks, and Shot Belts, Gun Caps, Glass Gun powder, Shot, Brass Cannons.

Tumblers, Decanters, Custard, Jelly, Wine and Liquor glasses. Dressed and undressed Dolls, some with moving eyes, and Toys, &c.

Indian Rubber, oil blocking in cakes, do in stone Jars, do in Tin boxes. German silver, Table, Dessert and Tea spoons, and Forks, do ladle, do Watch Guards, Metal Inkstands, do Table, Dessert and Yea spoons, Cruet Stands, Table shades, Coffee, Tea, and Mustard pots and Milk Jugs.

Currents, Jams, and Jellies Mustard, Salad oil, White wine vinegar, Chocolate, Loaf cheese, Crushed loaf sugar, White soft do, Black and green Tea.

Superior Sherry, Sherry Ratefia, Brandy, Port wine, do in Pints, Country Bottled Beer and Porter, Madeira and Cider, Holland Gin and a variety of other Articles.

N B. Mr. WILLIAM DE ROOY in thus announcing of his having established himself in business begs at the same time to solicit the support and patronage of the public in this his new undertaking, and it would be necessary perhaps for him to assure them that he will always be ready and willing to attend to all the orders and requisitions of any of his customers at out-stations who may require any goods, &c.

Jaffna, 29th March 1843.